ملازمه بین تقیه‌ای بودن اجماع اصحاب و حمل تواتر به تواتر تا اصحاب قرائات

«علی هذا»؛ یعنی بنابر اینکه تقیه بعید است یا اینکه رخصت و تقیه باشد؟ یعنی بنابر اینکه اجماع شیعه تقیه و رخصت و مماشات باشد.**«فیحمل خبر الخصال المتقدم علی التقیة»؛** در خصال دو خبر بود. لازم نیست یکی از آن‌ها را حمل کنیم. چرا؟ چون امام علیه‌السلام فرمودند: «**ان القرآن نزل علی سبعة احرف و ادنی ما للامام ان یفتی علی سبعة اوجه**». این روایت مهم نیست...؛ فلذا وقتی می‌گویند «خبر الخصال» یعنی خصوص خبری که تسهیل را می‌گفت؛ وسّع علی امتی. روایت اول بود و قبلاً مفصل از آن بحث کردیم.

«**فیحمل خبر الخصال المتقدم علی التقیة**»؛ مفاد خبر تقیه می‌شود. چون آن را به نزول ملک وحی نسبت می‌داد، لذا آن هم تقیه می‌شد.

«و کلام الأصحاب و إجماعاتهم علی التواتر إلی أصحابها»؛ به اصحاب قرائات بر می‌گردد. یعنی شیعه که مدام می‌گوید متواتر است، یعنی قرائت عاصم، به عاصم متواتر است؛ قرائت نافع، به نافع متواتر است. اما از نافع تا پیامبر خدا به این صورت نبود. چون تقیه بوده و یکی از آن‌ها قرائت حضرت است. اجماعات آن‌ها هم به تواتر اصحاب قرائات حمل می‌شود.**«لا إلیه صلی اللّٰه علیه و آله و سلم و ینحصر الخلاف»؛** کسی که مخالف اجماع تقیه ای باشد، منحصر می‌شود در**«فیمن صرح بخلاف ذلک کالشهید الثانی و غیره»؛** شهید ثانی فرمودند «کل مما نزل بها روح الامین».

بازبینی #2
ایجاد شده 27 آوریل 2024 12:21:39 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 ژوئن 2024 13:45:21 توسط ... .